

презъ което човѣкъ неизбѣжно трѣбва да мине. Какво ще кажете за войнитѣ? Ако резултатътъ на войнитѣ е възходящъ, тѣ сѫ допуснати съ нѣкаква разумна цель. Човѣкъ трѣбва да се учи отъ всичко. Дали нѣщата ставатъ вънъ или вътре въ човѣка, той трѣбва да вади отъ всичко поука. Ако следъ една война убититѣ оживѣятъ и възкръснатъ, хората вървятъ по възходяща линия. Не оживѣятъ ли, има нѣщо неразумно въ войната.

Като ученици, вие искате да разберете своя личенъ животъ. За тази цель вие трѣбва да вървите отъ общото къмъ частното. Това, което става въ цѣлокупния животъ, става и въ живота на отдѣлния човѣкъ. Кой не е преживялъ войната въ себе си вътре? Кой не е преживялъ падане на духа, отчаяние и обезсърдчение, следъ като е видѣлъ бойното поле въ себе си, осъяно отъ убити и ранени? Защо се отчайва човѣкъ? Защото неговото слънце е залѣзло. Щомъ залѣзе слънцето му, той трѣбва да запали свѣщъ или огънь на огнището си, да не остане въ пъленъ мракъ. Следъ това, нека се опита да съживи убититѣ и да излѣкува своитѣ ранени. Любовъта е единствената сила, която може да лѣкува и възкресява. Колкото малка да е любовъта, тя е въ състояние да стопли и подигне човѣка. Следователно, никога не загасвайте огъня на огнището си, никога не загасвайте свѣщъ.

Какво представя огънътъ? Огънътъ не е нищо друго, освенъ топлина въ сърдцето на